

II
1926

૭૮૬

6
1926

‘દારૂલ ફલાહ એદરૂસીયા’ (મુરત) સીરીઝ નં. ૨

“સોમો-સલાત”

(‘રોઝા’ અને ‘નઝમ’ની તરફીઅ અને જરૂરી મસાઇલ)

ભાગ ૧.

“અન્ન-ઇમાનો-વસ્સલાત”

(ઇમાન અને નમાઝનું વર્ણન)

કર્તા:—

“અમનામ-મુસલીમ”

“દારૂલ ફલાહ એદરૂસીયા” મુરત તરફી

ઉપાધી પ્રસિદ્ધ કરનાર:—

સૈયદ અબ્દુલ એદરૂસી.

(જનરલ સેક્રેટરી.)

સને ૧૩૪૬ હી.

પહેલી આવૃત્તિ ૧૦૦૦

(સર્વ હક્ક સ્વાધીન)

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૭૨૮૮૨ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ રંગેશ રંગેશ

વિષય ૮/૭ ૬૩૬૬

પ્રસ્તાવના.

હાલમાં અરકાનોમાં 'નમાઝ' અને 'રોઝો' મુખ્ય છે, એટલે કે દરેક ખાલીમ મુસલમાન જોરત અને મરદ, ગરીબ અને તવંગર ઉપર તે ફર્જ છે. 'નમાઝ' દરરોજ પાંચ વખતની એટલે વરસના ત્રણસોને સાઠ લેવસ ગરીબ અને તવંગર ખાલીમ અને જાહીલ ઉપર એક સરખી રીતે ફર્જ છે, જ્યારે 'રોઝો' બાર મહીનામાં એક મહીનાના ફર્જ છે, હજ અને ઝકાત બાબત ખુદાપાકે જેવી છુટ ગરીબો અને મુશ્કેલીસોને આપી છે, તેવી છુટ નમાઝ અને રોઝા, વીધે આપવામાં આવી નથી, એટલે દરેક મુસલમાન ઉપર તે ખાલીમ, શયે ત્યાંથી એ ફર્જ, યાની ખુદાપાકની તાબેદારીનો હક છે જે તેણે સમજીને અદા કરવો જોઈએ. માટે જેઓ ઉર્દુ વીગેરે મસાઇલની કીતાબો વાંચી શકતા નથી અને 'રોઝા' ના મસાએલથી અને 'નમાઝ' ના તરફીબથી ના વાકેફ છે. ખાસ તેમને ફાએદો પહોંચાડવાં સારૂ "દારૂલ ફલાહ એદરૂસીયા મુસ્લિમ" તરફથી આ ટુંક રીસલા લખાવી ત્રણ ભાગમાં છપાવવામાં આવ્યા છે.

જે સાહેબો, આ સ્વાખના કામમાં શામેલ થઈ વધુ રીસલા છપાવી વહેંચવામાં મદદ કરવા ચાહતા હોયો, અને પોતાના નામથી અમર તરફથી આ રીસલા લોકોમાં વહેંચવા ચાહતા હોયો તો તેઓએ "દારૂલ ફલાહ એદરૂસીયા" ના જનરલ સેક્રેટરીને પોતાની ઇચ્છા બદલ અમર આપવાથી તેનો વેળા બંદોબસ્ત કરવામાં આવશે. ખુદાના દીનની વાતોથી લોકોને વાકેફ કરવા એ સર્વથી મોટામાં મોટો સ્વાખનો કામ છે. અજાનેને દીનથી વાકેફ કરવા, એ હિજ્જામની ઇમારતને મજબુત કરવા બરાબર છે. અને હમાનની મજબુતી તથા ગુજાઓનો કફરારો છે. 'વમાતબફીકા હક્કાબીદલાહ'.

ભાગીબ જમી રમઝાનુલ મુબારક સને ૧૩૪૪ હી. ૧૯૨૬ ઈ.

જનરલ સેક્રેટરી,

દારૂલ ફલાહ એદરૂસીયા-મુસ્લિમ.

“બીસ-મીલા-હી ર રહમાં-નીર-રહીમ”

“ઇમામનું-ખ્યાન”.

દરેક મુસલમાનને, વળી તે, અબ્વલથી મુસલમાન હોયો અમર
નવો મુસલમાન થયો હોયો, ઇમાનની હકીકત જાણવી ફર્જ છે

“ઇમામની-હકીકત”

“ઇમાને-મુફરસીલ” (એટલે ખુલાસો) ઇમાન માટે એટલી ચીજોની
જરૂર છે—(૧) અલ્લાહ પર ઇમાન લાવવો (કે તે એક છે). (૨) ફરીશતાઓ
ને (૩) ખુદાપાકની કીતાબોને (જેવી કે કુરઆન શરીફ-તોરેત-ઇનજીલ વીગેરે)
(૪) ખુદાના પેગમબરોને. (૫) કીયામતના દીવસને. (૬) અને પુરાઇ તથા
જક્કાઇઓ ખુદા તરફથી હોવાને અને (૭) મર્યા પછી, ખુદાના હુકમથી (કીયા-
મતને દીન) પાછા જીવતા થવાને-સાચું માનવું.

‘ઇસલામના અરકાન’ (ચુળ સીદ્દાતો)

(૧) મોહાથી કહ્યો મઠવો— ‘લાએલાહા ઇલ્લાહ મોહો મે
મહુર રસુલુલાહ’ (અલ્લાહ સીવાએ કોઈ ખુદા નથી, અને હજમત, મોહોમ્મદ
સલાહો-અલય હે વ સલ્લમ તેના રસુલ છે). એને દીલથી સાચું માનવું. (૨)
પાંચ વખતની નમાઝ પઢવી. (૩) આપ્પા રમઝાન માસમાં રોઝ રાખવું. (૪)
માલની ‘જકાત’ આપવી (જ્યારે જકાત આપવી ફર્જ થાયો). (૫) હજ કરવી
(જે માણસને તે કરવાની તાકાત હોયો.)

નોટ:—દરેક મુસલમાનનો એ ઇમાન છે કે અલ્લાહ એક છે, તેના કોઈ સાથી
નથી. તે પહેલાંથીજ છે, અને હમેશા રહેશે. તે કોઈનાથી પેદા થયો નથી અગર તે કોઈનો
બાપ નથી, તેણે જમીન આશમાન અને તેના અંદરની બધી ચીજો પેદા કરી છે, તે સર્વ-
નો માલીક છે તે બધી પુરાઈઓથી પાક છે અને ઇમાદત ફક્ત તેનેજ મળે છે.

‘કલમાનું બયાન’

હરેક મુસલમાન ઉપર કલમાનું શીખવું જરૂરી છે. તે કલમા નીચે મુજબ છે—

‘કલમએ તઅયબ’ (પાકીનો કલમો) ‘લાએલાહા ઇલલાહ મોહો-મમદુર રસુલુલાહ’ અર્થ—(નથી કોઈ માબુદ ખુદા સીવાએ મોહોમ્મદ (સ. અ. વ. સ.) ખુદાના રસુલ છે).

‘કલમએ શહાદત’ (ગવાહીનો કલમો) ‘અશહદુઅન લાઈલાહા ઇલલાહો વાહદહુ લાશરીકાલહુ વ અશહદુઅન્ના મોહોમ્મદન અબદુહુ વ રસુલુ’ અર્થ—(હું ગવાહી આપું છું કે નથી કોઈ માબુદ ખુદા સીવાએ; તે એક છે, તેનો કોઈ સાથી નથી અને ગવાહી આપું છું કે મોહોમ્મદ (સ. અ. વ. સ.) તેના ખંદા અને રસુલ છે).

‘કલમએ તમજીદ’ (ખુર્જીવાળો કલમો) ‘સુખહાન અલલાહે વલ હમદો લીલલાહે વ લાઈલાહા, ઇલલાહો વલલાહો અકબર વલા હોં-વલો વલા કુબ્બતા ઇલા ખીલાહીલ અલી ચીલ અઝીમ’ અર્થ—(પાક છે અલ્લાહ, અને બધી તારીફ અલ્લાહને માટે છે નથી કોઈ માબુદ ખુદા સીવાએ અને અલ્લાહ મોટો ખુર્જી (ધણો મોટો) છે. નથી તાકાત અને કબ્બત (દોષને) સીવાએ, તો પ્રીત્તી, ખુદાની, જે ઉંચો અને ખુર્જીવાળો મોટો છે.

‘કલમએ ત્વહીદ’ (એકતાનો કલમો) ‘લાઈલાહા ઇલલલાહો વહદહુ લાશરીકાલહુ લહુલ સુલકો વલહુલ હમદો ચેહચીવસુમીતો બે યદેહીલ ખ્યર વહુવા અલાકુલ્લે શાયધન કદીર’ અર્થ—(નથી કોઈ માબુદ ખુદા સીવાએ તે એકજ છે અને તેનો કોઈ શાથી નથી. તેનેજ માટે મુક્ક (જયત) અને બધી તારીફ છે, (તેજ) જવાડે છે અને મારે છે તેનાજ હાથમાં ખેર અને બરકત છે અને બધી ચીજો ઉપર તેનીજ સત્તા છે.

‘કલમએ રદદકુફ’ (કુફને દૂર કરવાવાળો કલમો) ‘અલલાહુમ્મા ઇન્ની આઝીઝેખીકા મીનઅન ઉશરેકા ખીકાશૈઅઅન વ અના આલમોખીહી અસતમદ્રૈરૈકા લેમાલા આઅલમોખીહી તુબતો અનહો વ તબરરાતો મીનલકુફે વરશિરફે વલમઆસી કુલ્લેહા વઅસલમતો વઆમનતો વઅકુલો અશહદુઅન લાઈલાહા ઇલલલાહો વહદહુ લાશરીકાલહુ વ અશહદુઅન્ના મોહોમ્મદન અબદુહુ વરસુલુ’ અર્થ—(ઓ અલ્લા, બેશક હું તારો આશરો અર્થ છું. (એટલે બચાવ મને) કુફથી અને શીર્ક. (ખુદા સાથે કોઈને સામેલ કરવા) થી કોઈપણ વસ્તુને કે જેણે હું બચું છું અને

મગફરત (માપ્રી) ચાહું છું તે વાતની જે હું નથી બાબતો અને છોડી દીધાં મેં, કુફરને શીકરને, અને ગુન્હાઓને સઘળાં-ઇસલામ લાવ્યો હું અને ઇમાન લાવ્યો હું, અને હું કહું છું (કે) નથી કોઈ માઅમુદ ખુદા સીવાય (અને) મે.હોમ્મદ (સ. અ. વ. સ.) સુલ, ખુદા । છે—

‘ઈમાને સુજમીલ’ (હુંકમાં ગાનનું જ્ઞાન) ‘આમનતો બીદલાહે કમાહુવા બેઅસમાએહી વ સીફાતેહી વ કબલતો જમીઆ એહકા-મેહી અર્થ—(ઇમાન લાવ્યો હું ખુદાપર, તેના નામોપર, અને તેની સીફાતોપર અને કબુલ કર્યા મેં તેના તમામ હુકમો).

‘ઈમાને સુફરસીલ’ (ઇમાનનો ખુલાસો) ‘આમનતો બીદલાહે વ મલાએકતેહી વ કુતુબીહી વ રસુલીહી વલયવમીલ આએરી વલ કદ-રાએરીહી વશરેહી મીનલાહે તઆલા વલખાઅસે ખાદલ મ્વત’ અર્થ—(ઇમાન લાવ્યો હું ખુદાપર, તેના ફરીશતાઓ ઉપર (એટલે તેમના હોવા ઉપર) અને તેની ફીતાઓ ઉપર (એટલે આસમાની ફીતાઓ કુરઆન તોરેત ઇજલ વીગેરેના ખરા હોવા ઉપર) અને તેના રસુલો ઉપર (હઝરત મોહોમ્મદ સુલ્તકા સ. અ. વ. સ. અને તેમની પહેલાં દેક લાખ અને ચોવીસ હજાર પેગમખરા જે થઈ ગયા તે બધા ખરા છે પણ છેવટના ખુદાના પેગમખર મોહોમ્મદ રસુલુહીલ, સ. અ. વ. સ. છે) અને આખેરતના દીવસ ઉપર (એટલે કયામતનો દીવસ જે દીવસ બધાની નેકી બદીનો હીસાબ થશે અને સારાં કામોનો સારો અને ખરાબ કા-મોનો ખરાબ ગદલો મળશે—હુન્યામાં સઉથી મોટામાં મોટો ગુન્હો કે જેની માપ્રી મળી શકવાની નથી તે ગુન્હો ખુદાની સાથે કોઈને બાગીદાર બનાવવાનો એટલે તેના સીવાયે બીજા કોઈને માઅમુદ ગણવાનો છે) અને એ વાત ઉપર કે નેકી અને બદી ખુદાની તરફથી છે (એટલે તેના અધીકારની વાત છે) અને મરવા પછી પાછા ઉઠવા ઉપર (એટલે કે કયામતને લીધે ખુદાપાક બધા મુરદાઓને જીવતા કરી તેમનાથી નેકી અને બદીનો હીસાબ લેશે અને ઇનસાફ કરશે એ વાત ઉપર).

“અસતગદાર”

“અસતગદે રક્ષા હલ આકીમીલ ઝીલાએલાહા

ઈક્ષા હુવલ હયુલ કયુમ વ અતુબોઈલયક.”

‘દુરુશરીફ’ (મુખતસીર)

અદલા હુમ્મા સલ્લે અલા સૈયદીના મોહોમ્મદીન વ અલા આલે સૈય-દીના મોહોમ્મદીન વખારીક વ સલ્લીમ,

‘નહાનિ સુરતો અને અખતસીર દુરક શરીર’

જે જાણ અમર જોનો ખીલકુલ જાણેલા નથી તેમને પણ ‘સુરે અલહ-મદ’ અને ખીલ નહાની સુરતો, મોહોડે યાદ કરવાની નમાઝ અને ફાતેહા દરૂક મટિ ઘણી જરૂરી છે, સુરે-અલહમદ શરીર અને ચારકુલ પઢવાનો ઘણો સવાળ છે, અને તે પઢી પોતાના સગાંવહાલાના અને ખીલ સુસલમાનોના મુશ્કાલોને જાણવાથી તે પઢી જાણનારને અને જેને જાણવામાં આવે તેને ખુદા-પાક, બહુ સવાળ અતા કરે છે અને મુશ્કાલોના અઝાબમાં કમી થાઓ છે.

સુરેફાતેહા (અલ હમદ શરીર)

“ખીસમીલ્લા હીરેહમાં નીરરહીમ”

‘અલ હમદો લીલ્લાહે રખીલ આલમીન અરરેહમાં નીરરહીમ માલેકે મવમીહદીન ઇઆકા નઅયુદો વઇઆકા નસતઇન એહદે નસ્તીરાતલ સુસતકીમા સીરાતલ લઝીના અન અમતા અલયહીમ ગેરીલ મગદુબે અલયહીમ વલહ હાલલીન’ (આમીન).

સુરતુલ કાફેરન

“ખીસમીલ્લા હીરેહમાં નીરરહીમ”

‘કુલ યા અય્યુહલ કાફેરના લા આઅયુદો મા તાઅયુદના વલા અનતુમ આઅયુદના મા આઅયુદ વલા અના આયેદુન મા અઅયુદુમ વલા અનતુમ આઅયુદના મા આઅયુદ. લકુમ હીતુકુમ વલેયદીન’.

સુરતુલ હાખલાસ

“ખીસમીલ્લા હીરેહમાં નીરરહીમ”

‘કુલહો વહાહો અહદ. અહાહુસ્સમદ. લમયલીદ. વલમયુલદ. વલમ યકુદુહુ ફેકુવન અહદ’.

સુરતુલ ફેલક

“ખીસમીલ્લા હીરેહમાં નીરરહીમ”

‘કુલ આફઝો ગેરખીલ ફલકે મીનશરરે માખલક’ વ મીનશરરે આસે ફીન. ફીલકાન વમીન શરીન નફદાસાત ફીલ ઉકદે વમીન શરરે હાસે ફીન-ફીલકાન.

સુરેતુન નાસ

‘ખીસ મીલ્લા હીરેહમાં નીરરહીમ’

‘કુલઆદિજો ઘેરખીનનાસે મલેકીનનાસે ઇલાહીનનાસ મીન શરીહ વસવામીલ ખનનાસ. અદલતી યોવસવેસો પ્રીમુહરીન્નાસે મીનલ છતતે વન્નાસ.

૭૮૬

તહારત એટલે ‘ગુસલ’ અને ‘ઊંચુ’ નું ખ્યાન

‘ખીસમીલ્લા હીર રહમાં નીર રહીમ’

‘ત્રમાઝ’- ખુદા પાકે નમાઝ ગુસલમાનો ઉપર ફર્જ કરી છે તે અહા દરતમાં ગફલત ન કરે. શરીરની પાકી સીવાએ નમાઝ થતી નથી.

‘તહારત’ એટલે પાકી

હવે ગુસલમાનને હંમેશાં તેનું શરીર પાક રાખવું જોઈએ. એટલે જે કંઈ નાપાકી બદનને લાગી હોય તે પણ દૂર કરવી જોઈએ, અને બ્યારે, ગુસલની હાલત હોય ત્યારે વગર ઢીલે તે દૂર કરવી જોઈએ. (ગુસલની નાપાકીવાળો માણસ, મસજીદમાં જઈ શકતો નથી, કુરાને શરીફને હાથ, લગાડી શકતો નથી, અને નમાઝ પઢી શકતો નથી વીગેરે.)

‘ગુસલનું’ ફર્જ ખ્યાન’

મરદ અને એરતને કોઈપણ કારણથી મની, નીકળવાથી પછી તે બગૃતી માં હોય કે ઉંઘમાં ખોતાની મેળે હોય કે કાંઈ પણ ઇરાદો કે હરકત કર્યા વગર હોય તે—એવો મરદની હમખીસ્તરી કરવાથી અગર મરદની ઇંદ્રિનો કોઈ પણ ભાગ એરતના ગુસલ ભાગમાં જવાથી—એરતને હેઝ (અટકાવ) આવ્યાથી અને પરસવ (ખર્યુ) થવાથી ગુસલ કરવું ફર્જ થાય છે.

જુમાનું અને બેઉ ઇદોનું તથા અરફાનું અને એહરામનું ગુસલ મુન્નત છે.

‘ગુસલની તરકીબ’

બદન ઉપરથી નાપાકી હોય તેને ધોઈ નાખવી. ‘વજુ’ કરવું અને ગુસલની નૈયતર્થ, ત્રણ વખત આખા શરીર ઉપર એવી રીતે પાણી નાખવું કે એક બાજુ, બરોબર પણ જગ્યા બાકી ન રહે.

‘ગુસલમા ફર્જ અને મુન્નતો’

ગુસલના ફર્જ—મોહલમાં પાણી લેવું (કેળંદી કરવી) નાકમાં પાણી લેવું અને આખા શરીરને ધોવું.

સુસહની સુન્નતો-નૈયત કરવી એક હાથને પોચાં સમેઠ ધોવા શરમ માઠ (અપત ભાગ) ને ધોવી 'વળુ' કરવું તથા વખત આખા શરીર ઉપર માથાથી પાણી નાંખવું.

‘ઊઝુ’ કરવાની તરકીબ.

‘ઊઝુ’ (વળુ)ની નૈયતથી બીજીમીઠા બાલી, પાક પાણીથી પહેલ્લાં, તથા વખત, પોંચા સુધી એક હાથ ધોવાં (પહેલ્લા જમણેા અને પછી ડાબેા) તથા વખત મોઢામાં પાણી લઈ ઠોગળાં કરવાં-તથા વખત નાકમાં પાણી લેવું, તથા વખત મોઢું ધોવું-તથા વખતકોણી સુધી હાથ ધોવાં-માથાનેા મસો કરવેા એક કાનની જઠ અને શુંદી સુધી પાણીથી લીગેલેા હાથ પહોંચાડવેા-તથા વખત, ટખના સુધી એક પગ ધોવા એમ તરતીબવાર (એક પછી એક વાત કરવી.)

‘ઊઝુ’ માં ફર્જ અને સુન્નતો

‘વળુ’ (ઉઝુ) વગર નમાઝ બાજેઝ નથી.

‘વળુ’ ના ફર્જ મોઢું ધોવું, કોણી, સુધી એક હાથ ધોવાં પા ભાગ માથાનેા મસો કરવેા અને ટખના સુધી એક પગ ધોવા (પહેલા જમણેા હાથ પછી ડાબેા હાથ, અને એજ પ્રમાણે પહેલા જમણેા પગ અને પછી ડાબેા પગ ધોવેા.)

‘વળુ’ ની સુન્નતો ‘વળુ’ ની નૈયત કરવી. બીજીમીઠાહ પઢવી. તથા વખત પોંચા સુધી હાથ ધોવાં મોઢામાં અને નાકમાં પાણી લેવું. અને મીસ-વાક (હાલજી કરવું) તરતીબ (એક પછી એક કરવાની બાબત) પ્રમાણે કરવી.) હાથ અને પગની આંગળીઓ અને હાડીમાં પાણી પહોંચાડવું. (ખીલાલ કરવું) દરેક ભાગ એક પછી એક એવી રીતે ધોવું કે બીજે ભાગ સુકી જવા પામે નહીં.

‘ઊઝુ’ ને તોડવાવાલી ચીજો.

અરાઠ ચીજોથી ‘વળુ’ ટુટી જાય છે-ઝાડો અગર પેશાબ કરવાથી અગર તે જગેએથી કોઈપણ ચીજ ના નીકળવાથી, કરમ ના પડવાથી અગર બાઈ કરવાથી પેશાબ (વધારે અગર ટીપુ) ‘મની’ (વીર્ય) પથરી નીકળવાથી મોઢું ભરીને ઊઠી થવી, હોઢી પડ અને લીલું પાણી, અદનમાંથી નીકળવાથી નમાઝ, પઠતી વખત ભેરથી હસવાથી મુઠ જવાથી બેહોશ થવાથી લીવાના થવાથી ‘વળુ’ ટુટી જાય છે.

(નમાઝ કરતીયાન અગર કોઈપણ વખત ‘વળુ’ ટુટયેા હોયે તો ફરીથી વળુ કરવા વગર નમાઝ પઢી શકાતી નથી.)

૭૮૬

“અરસલાત”

(યાની નમાઝ)

‘નમાઝ’ દરેક મુસલમાન ખાલીફ, મરહ
અને ઓરત ઉપર ફરજ છે.

‘નમાઝ’ને તર્ક કરનાર મોટો ગુન્હેગાર છે.

‘નમાઝ’ મુસલમાનોની ‘મેઅરાજ’ છે. એટલે કે તે બંદાને,
પોતાના માઅયુહનિ નજીક કરે છે.

‘નમાઝ’ પઢતાં ન આવડતી હોય તો તે શીખવી દરેક
મુસલમાનનું દિની ફરજ છે. નહીં બાથુવાનો, ઉજર, ખુદાપાક કબુલ
કરશે નહીં, અને તે ઉજરથી અબખથી નબત મળશે નહીં. *

નમાઝોનું બયાન

રાત અને દીવસમાં મળી પાંચ વખતની નમાઝ પુરૂષ અને સ્ત્રી બંને ઉપર ફરજ છે. જ્યારે બાળકો સાત વર્ષની વયના થાય ત્યારથી તેઓને નમાઝની તાલીમ કરવી જોઈએ. જ્યારે તેઓ દશ વર્ષની વયના થાય, ત્યારે તેઓને અમીને પણ નમાઝ પઢાવવી જોઈએ.

નમાઝ, ‘સવાર’ ઝોહર’ (બપોર) ‘અસર’ ‘મગરેબ’ અને ‘ઈશા’ એમ પાંચ વખતની છે. નમાઝ પઢવાની રીત નીચે જણાવવામાં આવે છે. જોયે વખતની નમાઝો એકજ રીતથી પઢવામાં આવે છે. ફક્ત તેમાં રકઆતોની જોડી વધતી સંખ્યાનો અગર સુન્નત ફરજ કે નિફલની નીયતનો તફાવત હોય છે.

ફરજ નમાઝો—‘સુબોહ’ (ફજરની) બે રકઆત ‘ઝોહર’ (બપોર) ની ચાર ‘અસર’ (સાંજ) ની ચાર ‘મગરેબ’ (સંધ્યાકાળ) ની ત્રણ રકઆત અને ‘ઈશા’ (રાત) ની ચાર રકઆત.

સુન્નત નમાઝો—(પાંચ વખતની) ‘ફજર’ ની નમાઝના ફરજ પહેલાં બે ‘ઝોહર’ ના ફરજ પહેલાં ૪ અને પછી ૨, ‘અસર’ ના ફરજ પહેલાં ૪, ‘મગરેબ’ ના ફરજ પછી ૨, ‘ઈશા’ ના ફરજ પહેલાં ૪, અને પછી બે સુન્નતો પઢવી.

(તે સીવાયેનીકે) તરાવીહની ૨૦ રકાતો ‘ઇશરાકની’ (‘સુરજ’ હોય તે વખત) ૪, ‘આશત’ (હંદા સુરજ સારી રીતે નીકલી આવે ત્યારથી બપોર પહેલાં) ૪ ‘સલાતે અખવાયીન’ (મગરેબની નમાઝ પછી) ૬, ‘તહજજુદ’ (પ્રાતઃની આતે) ૧૨ રકઆત. એ નમાઝો બે બે રકઆતો કરીને પઢવાની છે.

પાંચ વખતની નમાઝોની સાથના નફીલ—‘ઝેહોર’ ના ફરજ પછીની સુન્નત પછી ૨, ‘મગરેબ’ ની સુન્નતો પછી ૨, ‘ઈશા’ ના ફરજ પછીની સુન્નતો પછી ૨, અને ‘વીતર’ પછી ૨, રકઆતો. ‘વીતર’ ‘ઈશા’ ના ફરજ પછીની સુન્નતો પછી ૩, રકઆત ‘વીતર’ પઢવાના છે.

‘નમાઝ પઢવાની રીત’.

જ્યારે નમાઝ પઢો ત્યારે પાક સાફ બધું-પુણું કરી, કિસ્સા તરફ મોઢું ફેરવીને બેઠો. સંજ્ઞાતમાં પેઢાં અને હાથોને ઠીક ઠીક રાખીને

અંશુભાએને કાનના નીચલા ભાગ સુધી લઈ જઈ (ઝીઝીએ બંને હાથોને છાતી સુધી ઉંચા ઉઠાવી) ઝખાનથી કહે કે-‘હું અલ્લાહ માટે કિય્હાની તરફ મોહું કરી, (અમુક વખતની) નમાઝે પઢું છું’ એમ કહીને અલ્લાહો અકબર, કહી હાથોને નાફ (ડુંટી) નીચે બાંધે (શાફ્ફઓમાં હાથ છાતીથી નીચે બાંધે છે) પછી સના અને આઝીઝો તથા બીસમીલ્લાહ પઢે (સના) ‘સુબ્હાનકા અલ્લાહ હુમ્મા વખે હમદેકા વ તખ્મારકસમોકા વ તઆલા જહોકા વ લાઈલાહા ગયરૌકા-’ ‘અહીંએ બિલ્લાહે મીનરા શયતાનીર રજીમ’- બિસ્મીલ્લાહ હિર રહમાં નિરરહીમ’-અર્થાત(૧) (અય અલ્લાહ તારા વખાણ સાથે તને પવિત્ર છે. તારું નામ બરકતવાળું છે. તારીશાન મહોટી છે. અને તારા સીવાય કોઈ માઅબુદ નથી (૨) ‘મરફૂદ શયતાનથી. અલ્લાહની પનાહ માંથી છું’ (૩) અલ્લાહ રહીમ અને રહમાનના નામથી શરૂ કરું છું) પછી ‘સુરએ ફાતેહા, એટલે ‘અલ્હાહમ્દો લિલ્લાહે રખ્ખીલ આલેમીન, છેવટ સુધી પઢે અને તેને પુરી કર્યા બાદ વીંમથી ‘આમીન’ કહે (શાફ્ફઓમાં જોરથી કહેવામાં આવે છે. ચારે ઈમામો-હનફી, શાફ્ફ, માલેકી અને હમબલીના મજહબ બરહક છે. પણ કેટલીક વખત, ગૈર મુકલીદો જેઓ કોઈપણ ઈમામની પેરવી કરતા નથી, તેઓ પણ જોરથી આમીન કહે છે, માટે ‘શાફ્ફ’ અને ગૈર મુકલીદને, પોતાની અજાનતાને લીધે કેટલાક લોકો એકજ સમજે છે તે તેમની મોટી ભુલ છે કેમકે ‘શાફ્ફ’ તરીકોબરહક છે અને ગૈર મુકલીદ બાતીલ છે, તેને એકજ સમજવાથી માણસ ગુનેહગાર થાય છે). અને પછી કોઈ સુરત અગર આયત પઢે અને પછી ‘અલ્લાહો અકબર’ કહી રૂકુઅ કરે એટલે ઝુકીને પોતાના બંને હાથોથી પગના ઘુંટણોને મજબુત પકડે અને ત્રણવાર ‘સુબ્હાન રખ્ખીયલ અઝીમ’ અર્થાત (પાક છે મારો મોટો પરવરદીગાર) પઢે અને પછી ‘સમેઅલ્લાહો લેમન હમેદહ’ ‘રખ્ખના લકલ હમ્દ’ અર્થાત (બુદા તઆલાએ પોતાના બંદાની હમ્દ સાંભળી. ઓ પરવર દીગાર તારીજ હમ્દ છે) કેહતાં કેહતાં માથું ઉચું કરે. અને બ્યારે બીલકુલ સીધો થઈ બાય તો, ‘અલ્લાહો અકબર’ કેહતાં કેહતાં, ‘સીજદહ’માં બાય એટલે પોતાના માથાને ઝમીન ઉપર રાખી ત્રણ વખત ‘સુબ્હાન રખ્ખીયલ અઝીમ’ (અર્થાત-પાક છે મારો બુલંદ પરવરદીગાર) પઢે અને પછી ‘અલ્લાહો અકબર’ કહી માથું ઝમીન ઉપરથી ઉંચકે અને પોતાના પગો ઉપર દોઝાનું (પગવાળીને) ઘેસે, બીજો સિબદો પણ એજ પ્રમાણે કરે અને એજ પઢે અને બીજા સિબદો પછી સીધો ઉભો થઈ. ‘અલ્હાહમ્દ’ અને કોઈ બીજી સુરત પઢીને. ‘રૂકુઅ’ કરે. અને પછી પાછા બે સિબદો કરીને બેસે અને ‘અલ્લાહમાતો લિલ્લાહે

વસ સહવાતો વર્તેયેખાતો અસ્સલામો અલયકા ઐયોહન નખિયે.
 વરહમ તુલ્લાહે વ ખરકાતોહ અસ્સલામો અલયના વ અલા ધખાદિલા.
 હીસ્સાલેહીન, અશહદો અન લાઇલાહા ઈલ્લ હદલાહો વ-અશહદો અમા
 મોહમદન અખદોહું વરસુલોહ. અર્થાત. (તમામ વખાણ અને એખાદત અહાહ
 માટેએ. અય નખી તમે ઉપર સલામ. અને અહાહની રેહમત અને ખરકત હોને.
 હમે ઉપર અને અહલાહના નેક ખંદાઓ ઉપર સલામતી હોને. હું ગવાહી
 આપું છું કે ખુદા સીવાય કોઈ મઅબુદ નથી અને ગવાહી આપું છું કે મોહ-
 મદ તેના ખંદા અને રસુલ છે.) પદે અને જ્યારે આ કલમા ઉપર આવે કે
 જમણા હાથની વચલી આંગળી અને અંગોઠાનું કુન્ડલ બનાવી કલમાની આંગળી
 ઉઠાવે. અને કલ્લેમો પુરો કર્યા પછી અસલ પ્રમાણે આંગળાઓ સીધા કરે.
 અગર જો ત્રણ યા ચાર રકઅત પઢવી હોય તો બીજી રકઅતમાં આથી
 વધુ ન પઢતાં 'અહલાહો અકબર' કહી એકદમ પાછો ઉભો થઈ બય અને
 બાકીની એક અગર બે રકઅતો આગલ જણાવ્યા પ્રમાણે પઢે અને છેલ્લી
 રકઅતમાં ફરીથી 'અત્તહાહયાત' ઉપર મુજબ પઢે. અને ફર્જ નમાઝની પેહ-
 લ્લી બે રકઅતો પછીની રકઅતોમાં 'અલ્લહમ્' ની સાથે બીજી કોઈ સુરત
 વધારાની ન પઢે. અને જ્યારે ચોથી અગર છેલ્લી રકઆતપર જોસે તો
 અત્તહાહયાત ની બાદ આહુદ પઢે. અહલા હુન્મા સદલે અલા ચેરયેદીના
 મોહમદીવ-વ-અલા આલે મોહમદીવ' કમા સહાયતા અલા ધખા-
 હીમા-વ-અલા આલે ધખાહીમા ધન્નકા હમીદુમ મશ્હ અહા હુન્મા
 બારિક અલા મોહમદીવ વ-અલા આલે મોહમદીન કમા બારકતા
 અલા ધખાહીમા વ-અલા આલે ધખાહીમા ધન્નકા હમીદુમ મશ્હ
 અને પછી દોઆ પઢે. રજમના આતેના ફિદ્દહનયા હસનત્વ' વફિલ
 આખીરતે હસનત્વ' વકેના અઝાબન્નાર અને પછી 'અસ્સલામો અલય
 કૂમ વરહમ તુલ્લાહ કહી પહેલાં જમણાં હાથ ઉપર સલામ ફેરે અને
 બીજાવાર એમ કહી ડાબા હાથ ઉપર સલામ ફેરે. (એટલે પહેલાં જમણી બાજુ
 અને પછી ડાબી બાજુ પોતાનું મોહું ફેરવે એટલે નમાઝ પુરી થઈ.) પછી
 દુઆ માંચે.

‘ઇદની નમાઝની તરકીબ’

ઇદના દિવસે સવારમાં મશ્હ અગર ઇદગાહમાં જઈ સફ બાંધીને
 [હારખંધ] બેસવું અને ‘તકબીર’ અને ‘તસબીહ’ અથવા હર્ફ-સચીફ
 પઢતા રહેવું અને જ્યારે નમાઝ માટે ઉભા થાય ત્યારે છ તકબીરો સાથે
 વાજબ નમાઝ પઢવાની આ પ્રમાણે નિયત કરવી કે ‘અહલાહ માટે આ

ઈમામની પછવાડે કિબ્લા તરફ મોઢું કરી છો તકબીરો સાથે ઈંદુલ ફિતરની બે રકઆત નમાઝ બાજીબ અદા કરું છું' પછી પોતાના બંને હાથોને કાનો સુધી ઉઠાવી 'અલ્લાહો અકબર' કહી બાંધી લેવા અને આ દિશ્તા દિશ્તમાં પઢવું 'સુબ્હા ન કદલા હુમ્મા વખે હમ્દેકા વ તબા રકરમોકા વ તઆલા જદદોકા વ લાએલાહા ગયરૂકા' અને પછી ઇમામના સાથે ફરી બીજીવાર પોતાના હાથોને કાનો સુધી ઉઠાવી 'અલ્લાહો અકબર' કહી મુકી દેવા [એટલે હાથો બાંધવા નહીં] બાદ ત્રીજી વખત પણ એજ પ્રમાણે 'અલ્લાહો અકબર' કહી હાથોને ઉઠાવી મુકી દેવા અને ચોથી વખતે 'અલ્લાહો અકબર' કહી પોતાના હાથો પહેલાની માફક પાછા બાંધી ઇમામ જે કિરાઅત પઢે તે ધ્યાનપૂર્વક સાંભળવી. પહેલી રકઆત ઇમામની સાથે પુરી કરી રહ્યા બાદ બીજી રકઆતમાં પણ શરૂઆતમાં ઇમામ 'કિરાઅત' પઢે તે સાંભળવી અને જ્યારે ઇમામ 'અલ્લાહો અકબર' કહે ત્યારે 'રૂકુઅ' માં ન જતાં પહેલી રકઆતની માફક એક પછી એક ત્રણ વખત 'અલ્લાહો અકબર' કહી કાનો સુધી હાથોને ઉઠાવી છુટા રાખવા [બાંધવા નહીં] અને ચોથી વખતે જ્યારે ઇમામ 'અલ્લાહો અકબર' કહે ત્યારે મુક્તદીએ પણ બીજેથી 'અલ્લાહો અકબર' કહી 'રૂકુઅ'માં જવું અને બાદ ઇમામની સાથમાં રહી નમાઝ પુરી કરવી. નમાઝ ખલાસ થયા પછી ઇમામ જે 'ખુત્બો' પઢે તે અદબથી સાંભળવો અને જો અવાઝ નહીં આવે તો પણ અદબની સાથે પોતાની જગ્યા ઉપરજ સુપચાપ બેસી રહેવું અને ખુત્બા પછી દોઆ માંગવી અને જો ઇમામ તરફથી દોઆ માંગવામાં આવે તો તેને ધ્યાનથી સાંભળવી અને પ્રસંગાનુસાર 'આમીન' કહેવું અને દોઆ પછી 'ફાતેહા' પઢવો. અને તે ખલાસ થયા બાદ મસ્જિદમાંથી કે ઇદગાહમાંથી જતાં પહેલાં જો બની શકે તો મુસલમાનો સાથે 'સુઆફો' (હાથ મેળવવું) કરવો.

‘પાંચે વખતની નમાઝો અને તેના વખતો’

સવારની નમાઝ જે સવારના વખતે પઢવામાં આવે છે તેનો વખત રાત ખલાસ થયા પછી પુર્વ દીશા તરફ આસમાનની સપાટી ઉપર અજવાળું જોવામાં આવે છે જેને સુબ્હ કાઝિબ (મુકી સવાર) કહે છે, અને ત્યારપછી આકાશ ઉપર અજવાળું ફેલાયતું જોવામાં આવે છે તે પ્રકારના પછીથી સવારની નમાઝનો વખત શરૂ થાય છે અને તે સુધી નીકળ્યા આગમય સુધી રહે છે. જો નમાઝમાં કુદ્દી ચાર રકઆત નમાઝ પઢવામાં આવે છે, જેમાં બે રકઆત સુન્નત પહેલાં અને તે પછી બે રકઆત ફર્જ હોય છે.

ઝોહર (બપોર)ની નમાઝ પશુ સવારની માફકજ પઢાય છે, પરંતુ તે પ્રસંગે બાર રકઆત નમાઝ પઢવી જ, જ્યાં પહેલાં ચાર રકઆત સુન્નત પછી ચાર રકઆત ફરજ અને તે પછી બે રકઆત સુન્નત અને બે રકઆત નિફલ હોય છે વળી બપોરની નમાઝનો વખત બપોર વિત્યા પછી (સૂર્ય સહેજ પશ્ચિમ તરફ ઢળ્યા પછી) થી શરૂ થાય છે જે એક ચીઝનો પડછાયો બમણો થાય ત્યાં સુધી રહે છે અર્થાત બપોરની નમાઝનો વખત શરૂ થાય ત્યારે એક લાકડીનો પડછાયો ચાર આંગળો હોય અને બાદ ધીમે ધીમે તે વધીને બમણા ઉપરાંત ચાર આંગળો થાય તે આગમચ સુધી છે અને તે બાદ સમાપ્ત થએલો ગણાય છે.

અને ત્યારબાદ અસર (સાંજ) ની નમાઝનો વખત શરૂ થાય છે, જે સૂર્ય અસ્ત થયા સુધી રહે છે પશુ જ્યારે સૂર્ય વખત જતાં પોતાનો રંગ બદલી પીળાશ પડતો થાય છે ત્યારે અસરની નમાઝ પઢવી મકરૂહ છે. જો વખતની નમાઝમાં પહેલાં ચાર રકઆત સુન્નત અને પછી ચાર રકઆત ફરજ પઢવામાં આવે છે.

મગરિબની નમાઝ સૂર્યાસ્ત થયા પછી પઢવામાં આવે છે અને તેનો વખત સૂર્યાસ્તથી પશ્ચિમ દીશાએ આસમાનના છેડા ઉપર જ્યાં સુધી સફેદી પડતો ભાગ બાકી રહે ત્યાં સુધી. હોય છે મહકુર નમાઝમાં શરૂઆતમાં ત્રણ રકઆત ફરજ પછી બે રકઆત સુન્નત અને બે રકઆત નિફલ મળી કુલે સાત રકઆત હોય છે.

ઈશા (રાત) ની નમાઝ મગરિબની નમાઝનો વખત ખલાસ થયા પછીથી એટલે સૂર્યાસ્ત પછી પશ્ચિમ દીશાએ આકાશના છેડા ઉપર સફેદી પડતો ભાગ દૂર થાય ત્યારથી તે સવાર સુધી પુર્વ તરફ આસમાનની સપાટી ઉપર લંબા-ણમાં અજવાળું પ્રસરી જવા પામે ત્યાં સુધી રહે છે પરંતુ અડધી રાત પછી ઈશાની નમાઝ પઢવી મકરૂહે તનઝીહી (નુકશાનવાલી) છે જો નમાઝમાં શરૂઆતમાં ચાર રકઆત સુન્નત પછી ચાર રકઆત ફરજ પછી બે રકઆત સુન્નત બે રકઆત નિફલ ત્રણ રકઆત 'વિતર' અને બે રકઆત નિફલ મળી

કુલ્લે સ્વત્તર રકઆત નમાઝ પઢવાની હોય છે. 'વિતર' ની ત્રણ રકઆત વાળ-
ખની નિયતથી અઢા થાય છે. 'વિતર' ની નમાઝની શરૂઆતમાં બે રકઆત
બીજી નમાઝોની માફકજ પઢાય છે, અને બીજી રકઆતમાં અત્તાહયાત પઢ્યા
પછી 'અલ્લાહો અકબર' કહી ઉભા થઈ ત્રીજી રકઆતમાં 'સુરએ અલ-
હમ્દ' અને તેની સાથે બીજી કોઈ સુરત મેળવીને પઢ્યા પછી બંને હાથો
કાનોની લોલકી (કાનનો નીચલો ભાગ) સુધી ઉઠાવી 'અલ્લાહો અકબર'
કહી ફરી પાછા હાથો બાંધવાના છે, અને હાથો બાંધીને 'દોઆએ-કુનુત'
આ પ્રમાણે પઢે.

અલ્લાહુમ્મા ઈન્નીનસતધનો કાવનસતગ ફીરોકા વનુમીનો
એકા વનતવકકલો અલયકા વનુસની અલયકલ ખયર વનશકુરોકા
વલ્લાનકકરોકા વનખલ્લઓ વનતરોકા મંય ચફજરોકા અલ્લાહુમ્મા
ઇચ્યાકા નાઅયુહો વલ્લકા નોસલ્લી વનસલ્લુહો વધલયકા નસઆ
વન્હફીહો વનરબુ રહમતેકા વનખશા અઝામકા દિના અઝામકા
બિલકુફકારે સુલ્લીક.

અર્થાત્:—અય ખુદા અમે તારાથી મદદ અને મારી માંગીએ છીએ
અને તારા ઉપર હમાન લાવીએ છીએ અને તારા ઉપર ભરોસો રાખીએ છીએ
અને તારા સારા વખાણુ કરીએ છીએ, હમે તારો શુક કરીએ છીએ અને
હમે નાથુકી કરતા નથી. અને અમે તેઓથી અલગ રહીએ છીએ કે જે તારી
ના ફરમાની કરે છે અલ્લાહ તારા માટે અમારી પ્રાર્થના છે અને તારાજ
માટે હમારી નમાઝ અને સિજ્દો છે અને તારીજ તરફ અમે દોડીએ છીએ,
અને હમે તારી સેવામાં હાજર છીએ અને તારાથી ઉમેદ રાખીએ છીએ
તારી રહેમતથી અને ડરીએ છીએ તારા અઝાબોથી, ખેશક તારો અઝાબ
કાફિરોને મળવાવાળો છે. જેને 'દૂઆએ-કુનુત' નહિ આવડતી હોય તેણે
આ દોઆ પઢવી.

રજખના આતેના ફિદદુન્યા હસનતંવ વફિલ આખીરતે હસ-
નતંવ વફિના અઝામનાર.

અર્થાત:—અય અમારા પરવરદિગામ મમને દુન્યામાં નેકી અર્પણ કર અને આખેરતમાં નેકી અતાકર અને ગ્રામના અગ્રામથી મુક્તિ આપ.

અને જેને આ દોઆપણુ નહીં આવડતી હોય તો તે ફક્ત ત્રણ વખત આ પઠે અલ્લાહુમ્મગફિરલી—અર્થાત:—ઇલાહી મને ક્ષમાકર.

દરેક ફર્જ નમાઝ પઠ્યા પછી બંને હાથો ઉઠાવી આ પ્રમાણે દોઆ પઠવી જોઇએ અને દોઆ પઠી રહ્યા પછી બંને હાથો મોઢા ઉપર ફેરવવા 'અલ્લાહુમ્મા અનતસ સલામ વ મિનકસ સલામ વ દલિયક: યર જેકિસ સલામ રખના ફ હર્થના બિસ્સલામ વ અદખિલના હાર્સલામ તમારકતા રખના વ તઆલયતા યાહુલ જલાલે વલ હંકરામ જે રેહમતેકા યાઅર હમરદાહે મીન.

‘સ્વાર’ની—ફર્જની બે રકાઅતો અને ‘મગરેબ’ની અને ‘ઇશા’ની ફર્જ નમાઝ બે કોઇ માણસ એકલો પઠે તો શરૂઆતની બે રકાઅતોમાં ‘સુરે અલ હમદ’ અને બીજી જ સુરત પઠે તે કીરઅતથી: [મોટેથી] પઠવી જોઇએ, અને બાકીની રકાઅતોમાં અને, ‘બયોર’ અને ‘સાંજ’ની નમાઝમાં તથા સુન્નતો અને નખીલ નમાઝોમાં જે સુરતો પઠે તે ધીમેથી પઠવી.

દરેક વખતની તમામ રકાઅત નમાઝ પઠી રહ્યા પછી ફરી પાછી દોઆ પઠવી જોઇએ કે જે ફિકહથી સુસ્ત હોય અને સુસ્ત હસન સાબિત છે, અને તે પ્રમાણે દોઆ પઠવામાં ઘણું સવાબ સમાજેલું છે. અને એજ તરીકે હન-શીયોનો છે. મઝહુર પઠવાની દોઆઓ ઘણી છે, જેથી નમાઝ પઠનારને જે શાક હોય અગર જે યોગ્ય લાગે તે દોઆ નમાઝ ખલાસ થયા પછી પઠી લેવી અને બાક ફાતેહા પઠી મસ્જિદમાંથી વિદાય થવું.

આવીશાલો ખાસ તે લોકોની શરૂઆતની જાણુ સારૂ લખવામાં આવ્યો છે કે જેઓ દીનયાતથી બીલકુલ નાવાકેફ અને મોટી ઉમરના છે, અને તેઓ શુબરાતી સીવાએ બીજું જાણુતા નથી. બીલકુલ ન જાણુવા કરતાં કાંઈ પણ જરૂરી ખાબતોથી વાકેફ થવું સારૂ છે. શોખ રાખનારાઓને માટે એકથી એક ઉમદા કીતાબ મેળુક છે. માટે શરૂઆતની માલુમાત [જાણું] માટે ઉપયોગી થાએ એ

ઈરાસમી આરીસાદો, તદન અજ્ઞાન અમર નવ મુસલીમ શાહનો અને બેહનોની જરૂરીયાત પુરી પાડવા સારૂ ઘણેજ સારો અને હંકારમાં લખવામાં આવ્યો છે, લખનારના રાહ મુજબ ખુદા તઆલા એનાથી બાર્ડ બેહનોને કાચોદો પહોંચાવે. આમીન.

આ 'સીરીઝ'ના નં. ૩, ભાગ ૨ માં રોજના જરૂરી, મસાઈલ અને 'તરાવીહ' તથા 'ઈદ'ની નમાઝો 'એઅતેકાફ' અને 'ફીતરા' વીગેરેનું મમાન છે. નં. ૪, ભાગ ૩ માં રોજા વીરે કુશાન અને હકીસહના અહકામ અને અકલીફલીલોથી તેના કાચોદાઓનું સખુત આપવામાં આવ્યું છે. હરેક રીસાદો નીચેને સરનામે દોઢ આનાની ટીકીટ મોકલવાથી મળી શકશે.

જનરલ સેક્રેટરી,

“ હાર્લ હલાહ એહરસીયા ”.

સૈયદવાડા—સુરત.

સુરત ખપાટીઆ ચકલા પર આવેલા ખી ન્યુ સમાચાર પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં પ્રકાશક
સૈયદ બકરઅલ એહરસ માટે ખંડુલાઈ રામલાઈ નાયકે પ્રસિદ્ધ કર્યું.

મુદ્રક:—ખંડુભાઈ રામભાઈ નાયક.

મુદ્રણાલય:—શ્રી ન્યુ સમાચાર પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ ખપાટીઆ ચકલા રુરત

પ્રકાશક:—સૈયદ મફ્તઅર ગોહરસ.

મુદ્દારો—૧૫મા પાનામાં ખંડુભાઈ રામભાઈ નાયકે પ્રસિદ્ધ કર્યું એમ
છપાયું છે તેને બદલે છાપ્યું એમ વાંચવું.

